

#tuitsdecultura

Bon viatge a l'exili, Teresa Pàmies! Gràcies per haver-me colpit de ben joveneta pel vostre compromís amb la llibertat! #TeresaPàmies

@MTudela
Montserrat Tudela Dir. revista 'Auriga'

T. Pàmies: por favor, que se reediten sus títulos, que los lea la gente joven. Era guerrera, madre, compañera, hija, de pueblo y universal

@pilareyre
Pilar Eyre Periodista i escriptora

Teresa Pàmies va presentar *La mare de Pudovkin* fa uns 25 anys a 'Informatiu Cinema'. El nostre condol al Sergi

@jaumefiguera
Jaume Figueras Presentador 'Cinema 3'

Avui ens falta una gran escriptora, un exemple de lluita, d'exili, de llibertat de país, pels drets socials, ens falta la Teresa Pàmies

@herrerajoan
Joan Herrera Secretari general d'ICV

I feminista. Pàmies va reclamar el reconeixement de la vàlua de les dones escriptores

DAVID AIROB

és igual ser cronista d'aquesta generació que de la generació dels senyorets". Buscava una literatura mobilitzadora d'idees, sense agitat de banderes ni comitès centrals. També reclamava el reconeixement de la vàlua de les dones escriptores. "No hi ha proporció -deia- entre l'aportació de les dones catalanes a la literatura amb la consideració que tenen".

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

Per entendre l'autora

Ideari. La lluita per viure en un món lliure, just i fraternal.

Autocrítica. Teresa Pàmies va fer una autocrítica dura dels anys de ceguesa estalinista i dels errors dels revolucionaris, barreja d'idealistes ingenus, fanàtics sense escrúpols i morts de gana carregats de raons per clamar revenja.

Sentimental. La compassió pels patiments dels oprimits i l'equilibri entre els sentiments i la raó a l'hora de valorar la jerarquia de valors i les relacions humanes.

QUAN ÉREM CAPITANS L'obra

A *Quan érem capitans* recorda els anys de la Guerra Civil a la rereguarda de Barcelona, sense nostàlgia i sense perdre de vista les lliçons apreses dels errors comesos

Defensa de la dona. Des que era molt jove, un dels seus objectius és la lluita per aconseguir la igualtat de les dones en un marc més ampli de justícia social.

Popularitat. Una prosa directa, sense ornaments, per explicar les peripècies de la seva vida en la penúria i l'exili, primer, i descriure les coses essencials de la vida, després, li va donar una immensa popularitat a Catalunya. A banda de novel·les, va escriure llibres de viatge i de reflexions davant la vellesa i la mort.

L'exili inoblidable

Julià Guillamon

Quan érem capitans (1974) té un començament que no s'assembla al de cap més llibre sobre la guerra o l'exili: l'autora és a la Biblioteca de Catalunya, demana els diaris del trenta-vuit i llegeix els seus discursos de fa gairebé quaranta anys com si no fossin paraules seves. Després d'estar-hi treballant tot el matí s'asseu en un banc del pati de l'antic Hospital a mirar la canalla: tenen la mateixa edat que els seus companys de la JSUC *quan eren capitans*. La farien, la guerra, aquests nois i noies que llegeixen o es fan pe-tonos sota els tarongers del pati?

Una època dominada per les ideologies, una biografia marcada per la disciplina inexcusable de la militància clandestina, per l'anar saltant d'un lloc a l'altre (de Santo Domingo a Cuba, de

Cuba a Mèxic, de Mèxic a Praga, de Praga a Belgrad, de Belgrad a París). I, en canvi, els llibres de Teresa Pàmies són plens d'humanitat. El català explotat per un oncle ric, que va acabar sent l'amo del restaurant L'Empordà de L'Havana. El botiguer Dtrina -una mena de senyor Esteve txec-, que durant deu anys va demostrar, amb un aparador ple de randes i cintes de setí, que estava disposat a mantenir, sota el socialisme, els ideals burgesos de la república de Masaryk. L'actriu argentina que en el viatge cap a Amèrica, a canvi d'una ampolla de conyac, li va salvar el fill (fent-li excretar una llavor de taronja, estovada i fermentada, que li havia quedat dintre). Són les històries de *Gent del meu exili, inoblidables*, que Robert Saladrigas li va publicar a l'editorial Galba el 1975 i que el seu amic Xavier Folch va recuperar anys més tard a Em-

púries: un dels millors llibres sobre l'exili del 1939.

Aquesta avidesa per retratar la gent, mostrar-ne la manera de fer i de viure, fa que als llibres de Teresa Pàmies s'hi trobin escenes que no apareixen en altres textos autobiogràfics. Per exemple, a *Quan érem capitans*, el relat de la vinguda de Paul Robeson a Catalunya, cantant *Els Segadors*, signant autògrafs i afegint al costat del nom "Bon cop de falç!" Se'n deu haver conservat algun d'aquests autògrafs? Robeson era un extraordinari cantant d'espirituals negres (Federico García Lorca va escoltar-ne els discs, que van influir la seva poesia). Es va fer comunista, va viure a l'URSS i va fer un concert llegendari a Moscou, abans de fugir-ne, desenganyat del règim de Stalin. Llegint Teresa Pàmies sembla que el vegis arribar a Barcelona envoltat de militants, l'abril del 1938.●

Record de Teresa

MARIA BARBAL

Una dona escriptora, lleidatana com jo, però de Balaguer. Teresa Pàmies representa per a mi, la generació de la guerra, que ella va viure dins d'un partit polític concret, amb la força de convicció d'unes idees i amb l'energia exultant de la joventut. I després, uns anys llargs vivint a fora del país. Poques persones del meu temps es devien perdre aquell *Testament a Praga*, en què el pare de la Teresa tenia el protagonisme. I, altres obres, com *Dona de pres*.

Jo la vaig conèixer de prop cap al final dels vuitanta i aquella gran energia i una certa radicalitat eren ben presents en la seva persona. Havent publicat els meus dos primers llibres m'acolliren ja per a un volum col·lec-

MARIA BARBAL, escriptora

tiu, molt bell, *Barceltones*, a Edicions de l'Eixample, coordinat per la historiadora Isabel Segura. Cada una havia d'explicar les vivències particulars de la ciutat. Ella va titular la seva part *Vine al mercat, reina*. Va viure

Sempre la recordaré militant contra la desigualtat i la injustícia; i contra les mitges tintes

molts anys al costat de la plaça del Ninot i hi anava sovint. Li agradava tot allò que flairés a po-ble.

Ja he dit, doncs, que es mostrava directa i senzilla, sense pretensions. Era l'escriptora antífuga. Vestia de forma modesta amb convenciment.

Duia una gran activitat. De tant en tant, la llegia al diari, l'escoltava a la ràdio. Recordo un programa en què hi participava comentant boleros. Una persona polititzada com ella triava cançons que exalten els sentiments més que les idees. En un altre programa de cap de setmana feia el comentari de notícies positives. Si la memòria no em traïx, no fa gaires anys. I continuava essent combativa i raonadament exaltada.

El 1997 i el 1998 va mostrar la seva satisfacció per la rellevància de l'Associació de Dones del trenta-sis. Hi valorava la idea, la pedagogia que suposava la presència d'aquestes dones als centres educatius per fer sentir als joves què havia suposat la guerra.

Crec que sempre la recordaré militant contra la desigualtat i la injustícia. I contra les mitges tintes.●

VENDA D'ENTRADES Oficines Unnim En horari d'atenció al públic. Venda On Line www.unnimentrades.cat www.jazztarrassa.org Venda Centre Cultural Unnim i Telefònica 902 180 677 Oficina Jazz Tarrassa c. Teatre, 2. bxs. De dilluns a divendres de 16 a 19 h Nova Jazz Cava Pg. Tete Montoliu, 24. De dimecres a dissabte a partir de les 20.30 h Venda a Taquilla El mateix dia 1.30 h prèvia al concert, excepte diumenges 1 h Unnim Entrades	31 FESTIVAL JAZZ TERRASSA El 25 - març - 2012 www.jazztarrassa.org amb el patrocinio: LA VANGUARDIA	Dimecres 14 / 22 h JASON MORAN AND THE BANDWAGON	Dijous 15 / 22 h AMBROSE AKINMUSIRE Presentació Cd "When The Heart Emerges Glistening"	Divendres 16 / 21 h Centre Cultural Unnim JORGE PARDO "HUELLAS" L'entrada d'aquest concert permet l'accés lliure a la Jam Session Geni Barry Quintet de la Nova Jazz Cava	Dissabte 17 / 22 h JEREMY PELT QUINTET Presentació Cd "Soul"